

ת"פ 52964/06 - מדינת ישראל נגד רשאד סלאודה, אחמד סלאח (עוצר) - הסתויים, אוסמא נמרי - הסתויים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 16-06-52964 מדינת ישראל נ' סלאודה(עוצר) וachs'

לפני כבוד השופטת רונית פוזננסקי כץ
המאשימה:
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוז מיטל סטי
נגד

- הנאשמים:
1. רشاד סלאודה (עוצר)
ע"י ב"כ עוז אבו עאמיר
  2. אחמד סלאח (עוצר) - הסתויים
  3. אוסמא נמרי - הסתויים

זכור דין חלק כללי

1. במסגרת הסדר דיןוני, אשר כלל תיקון של כתבי האישום, הודה הנאשם והורשע בשלושה כתוב אישום המיחסים לו עבירות כדלקמן: **סיווע גניבת רכב לפי סעיף 413ב** יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן - "החוק"), גניבת רכב לפי סעיף 413ב לחוק; **קבלה רכב גנוב לפי סעיף 134** לחוק; **הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א)** לחוק; **וניהגה ברכב ללא רישיון לפי סעיף 10** לחוק לפיקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961 (להלן - "הפקודה").
2. בהתאם לעובדות כתוב האישום המתוקן, ביום 12/6/16 בסמוך לשעה 17:30 לערך, ברוח' האוכמניות 7 ברמת אفعال, ניגש הנאשם היחיד עם אחר אל קטע מסוג גוי מקס לבן ל.ג. 79-33-030 ובחן אותו במטרה לגונבו.
3. הנאשם ניגש אל האופנוע והחל להתעסק בחלקו התיכון בעת שהאחר תצפת על המקום מצידה השני של המדרכה. לאחר שה הנאשם הצליח להניע את האופנוע, עלה האחר על האופנוע והחל בניסעה מהמקום. בהתאם לעובדות, ביום 13/6/16 בסמוך לשעה 00:00 הגיע הנאשם לרוח' הסתדרות 25 בגבעתיים וגןב אופנוע מסוג קימקן מ.ר. 30-488-92 שהחנה במקום, באמצעות "קונקטור". הנאשם עלה על האופנוע רכב עלייו על המדרכה עד לחזית הסיף בשופרסל, שם עצר והחל להוביל את האופנוע בהילכה, עד אשר נעצר ע"י שוטר.

.4. בהתאם למשו יוחסו לנאים עבירה של **סיווג נגנית רכב** לפי סעיף 341ב' יחד עם סעיף 31 לחוק **ונגנית רכב** לפי סעיף 341ב' לחוק (להלן - האירוע הראשון).

.5. תיק צירוף ת.פ. 17857-12-16 מwichס לנאים כי ביום 16/12/4 סמוך לשעה 09:09, נהג בכביש 443 לכיוון מזרח בסמוך למודיעין על אופנו מסוג קוואג ל.ז. 32-115-34, כאשר על לוחית הדיה שלו מודבקת לוחית הדיה של אופנו אחר שמספרה 72-555-71. באותו הנסיבות, פרץ הנאים מחסום משטרתי על אף שהתבקש לעצור על ידי השוטרים, המשיך בנסיעה עד אשר עבר את האופנו והחל להימלט רגלית. במהלך הבריחה הסיר הנאים את הקסדה שהייתה על ראשו, השליך אותה ולאחר מרדף קצר נתפס.

.6. באותו הנסיבות החזק הנאים בכיס מכנסיו רישו נהייה על שם אחר וכן איזולירבנד שחור ובמשו קיביל רכב בידונו כי הרכב הושג בעבירה או נטל עליו בעצמו את השליטה ברכב. בנוסף נהג הנאים ללא רישו נהייה וכן הפר הוראה חוקית שניתנה במסגרת מ"ת 16-06-53000 לפיה הותר לנאים יצאת מכתובות מעצר הבית ביום א-ה בין השעות 00:22:00-09:00.

.7. בהתאם כאמור, יוחסו לנאים עבירות של **קבלת רכב גנוב** לפי סעיף 341ו' לחוק, **פרת הוראה חוקית** לפי סעיף 287(א) לחוק **ונהייה ברכב ללא רישו** לפי סעיף 10א לפקודה (להלן - האירוע השני).

תסוקיר שירות המבחן

.8. בהתאם להסכמה הצדדים, עניינו של הנאים הופנה לשירות המבחן מיום 17/11/14 עליה כי הנאים בן 20, רווק, טרם מעצרו למד לתואר ראשון בהוראה באוניברסיטת "בירzeit" שבגרמניה, והתגורר עם משפחתו בירושלים.

.9. הנאים שיתף כי במהלך השנים עלו בעיות התנהלות קשות וכי החברה בה הייתה שלילת ובעייתית. עוד ציין, כי חוסר הפניות של הוריו נבע מהתפקידות יתר בתחום הכלכלי ובניסו לספק את הצרכים הקונקרטיים של משק הבית.

.10. מעין גילוון רישומו הפלילי, עולה כי הנאים נעדר הרשעות קודמות.

.11. בהתייחסתו לעבירות נשוא הדיון, הנאים לקח אחראיות מסוימת על מעשיו וגילה הבנה לחומרתם. עם זאת, התרשם שירות המבחן כי הנאים התקשה לבחון דפוסיו הבעיתיים והמסוכנים העומדים ברקע לעבירות. מעורבותו בעבירות, הינם על רקע קוויאישותו הילודתיים, עם קושי מסוים לעמוד על השלכות תוכאות מעשו לטווח הרחוק. עוד שיתף הנאים, כי בעת ביצוע העבירות, לא היה מודע להשלכות

הकשות והפוגעניות אשר נבעו ממעשו. עוד הביע צער על המציגות אליה נקלע וכי הבין כי טעה בהתנהלותו. לדבריו, כiom מתנהל באופן בוגר ואחראי יותר מבابر וברצונו לשקם את חייו ולבנות את עתידו.

12. שירות המבחן התרשם מנאשם הנמצא בשלב של חיפוש עצמי ופיתוח עצמאות, והתקשה עד כה למצוא את דרכו ולמש עצמו באופן בונה, ולעתים נוטה לפעול בדרך אימפלסיבית ובעייתית. כל זאת לצד, ההתרשות מנאשם אשר **אינו מחזיק בדפוסי עבריות מושרים וכי העברות הנוכחיות לא מאפיינות את אורח חייו השגרתי**. עוד נראה, כי הילה הפלילי המנוח כנגדו ומעצרו הממושך בבית המעצר, גבו ממנו מחירים רבים מהוואים עבورو **גורם מרთיע מחרעה על עבירות עתידיות**. כל אלו מהווים להערכת השירות גורמי סיכון לשיקום ולהימנעות מעבירות חוזרות בעתיד.

13. לאור כל האמור לעיל, ולאורהעובדת שהנאשם התקשה לבחון דפוסי הבעיתאים והמסוכנים, **שירות המבחן ראה חשיבות לענישה הרתעתית ומציבת גבולות**. על כן, **המליץ שירות המבחן, על מסר בפועל לתקופה קצרה, ואשר יהיה חופף לתקופת מעצרו עד כה. כל זאת לצד עונש מותנה בגין רתעתן נוספת**.

טענות ב"כ המאשימה

14. ב"כ המאשימה הפנתה לכך כי הנאשם צער, נעדר הרשותות קודמות וכי אין לחובתו תיקים נוספים מלבד שני התיקים דן. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בכתב האישום העיקרי ובהמשך ביקש לצרףתיק נוסף.

15. כתב האישום בתיק העיקרי מייחס לנאשם עבירה של גניבת קטנו בצוותא. המתחם בעבירה זו נע בין 9 עד 18 חודשים.

16. האישום השני מייחס לנאשם גניבת רכב, שהתרחשה יממה לאחר גניבת הקטנו מהאישום الآخر. במקרה זה הנאשם נעצר בכפ. מאחר ואין מדובר בעבירה בצוותא המתחם לו טענה המאשימה נע בין 4 חודשים ל-9 חודשים.

17. בתיק אותו ביקש הנאשם לצרף עסקין במקרה בו הנאשם קיבל לידי רכב גנוב ובהמשך ביצע עבירות تعבורה, תוך שהפר הוראה חוקית ותוך שהפר מעצר בית. גם במקרה זה עסקין בקטנו והמתחם נע בין 9 חודשים ל-18 חודשים מאסר.

18. במעשהיו פגע הנאשם בערכיים המוגנים של לקוחה רכשו של אחר, שלא ברשות, פגיעה ברכוש שנקנה על ידי בעליו ופגיעה ברכוש זה. לשיטת המאשימה אין מקום למתחם אחד שכן מדובר במקרים שונים

עם מתلونנים שונים, חברה לאנשים שונים ומקרים נפרדים לכל דבר ועניין. עם זאת, המאשימה סבירה כי יש למקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם בכל אחת מן העבירות, וזאת לאור היעדר רישום פלילי, הוד'יתו בהזדמנות הראשונה, לקיחת האחריות וחיסכון בזמן שיפוטי.

19. נכון מכלול האמור לעיל, עתירה המאשימה למסר בגין שני כתבי האישום העומדים על 19 חודשים מסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, מסר על תנאי, פסילת רישון נהיגה (ככל שה הנאשם מחזיק ברישון) וכן.

20. בטיעוניה הפנתה ב"כ המאשימה בהגינויתה לכך שמדובר בתסקיר שהינו ברובו חיובי ולכך שיש מקום להלימה עונשית מול עונשם של המעורבים הננספים בפרשה. בעניין זה נמסר כי נאשם 1 נשלח לשירות המבחן וטרם נגמר דינו ואילו בעניינו של נאשם 2 הוצאה עונישה מוסכמת של 12 חודשים מסר נאשם 2 זה אמין לא צירף תיק נסף ואולם לחובתו הרשעה קודמת בעבירה של תקיפה לשם גנבה.

טענות ב"כ הנאשם

21. ב"כ הנאשם טען כי עסקנן בנאשם ליד שנת 1996, ללא כל רישום פלילי לחובתו. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום חבר לנאשם 2, ובאופן שאינו מפתיע האישומים בהם הודה נעשו ביחד עם נאשם זה. לאחר אותן הסתבכויות ניתק הנאשם את קשריו עם הנאשם 2.

22. ב"כ הנאשם ביקש להקל בעונשו של הנאשם גם בשים לב לכך שמדובר בגנבה של קטנו ולא של רכב ואין מדובר בגנבה ממש של אופנאים אלא בסיווג ובכל מקרה הנאשם מעולם לא היה הדומיננטי באירועים אלה. עוד ביקש ב"כ הנאשם להציג כי האופנאים הוחזרו לבעלייהם.

23. באשר לתסקיר שירות המבחן הרי שלשิตה ב"כ הנאשם מדובר בתסקיר מאוד חיובי ובנאשם ללא דפוסים עבריניים. לנאשם אין תמייה משפחתיות ואולם לאור מעצרו הקשר עם המשפחה השתפה.

24. ב"כ המשפט היה נכון לשחרר את הנאשם אולם לא הוצאה חלופה מתאימה וה הנאשם עוצר מזה 11 חודשים.

25. ב"כ הנאשם ביקש גם הוא להפנות לעונשה שהוטלה על הנאשם 2, אשר ביצע עבירה נוספת רבת תעוזה של גניבת אופנאות בסמוך לבית המשפטomid לאחר שהוגש נגדו כתב אישום. שם גם דבר בנאשם של חובתו הרשעה קודמת בעבירה חמורה.

26. נכון מכלול האמור לעיל עתר ב"כ הנאשם להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, אשר החלה ביום

.4.12.16

דין והכרעה

27. בהתאם לתיקו 113 לחוק העונשין, יש לגזר את דין של הנאשם תוך צעידה במסלול המדורג, שתחלתו בקביעת מתחם העונש ההולם, וסופה בקביעת העונש המתאים.

28. בקביעת מתחם העונש ההולם, יש להביא בחשבון, CIDOU, את מידת הפגיעה בערך החברתי, בסיסו הצורך להגן על הציבור מפני השפעה המזיקה שיש לעברות רכוש כלל ורכב בפרט, ובכלל זה על הבטחון הציבורי שנפגע נוכח עבירות רכוש אלה. בעפ"ג (ת"א) 37710-05-16 נקבע

"רכב הוא חלק ממהותו של של אדם. אדם משתמש באופןו, כמוו אדם משתמש ברכב. זה כמו זה, **זכוקים לכל רכב שברשותם לשימוש יומיומי ומבחן זוז,** הפגיעה בבעל רכוש היא אותה הפגיעה ומה שקבע החוקן לגבי רכיב זה של סיכון קיים גם במקרה הנוכחי"

29. בשים לב לאמור לעיל אני מוצאת כי מתחמי הענישה אשר הוצגו על ידי ב"כ המאשימה הינם מתחמים הולמים בנסיבות המקירה ואני מאמצת אותם:

א. עבירה של גניבת קטן בצוותא - המתחם בעבירה זו נע בין 9 חודשים עד 18 חודשים;

ב. עבירה של גניבת רכב, שהתרחשה יממה לאחר גניבת הקטנו מהאישום הקודם - המתחם נע בין 4 חודשים ל-9 חודשים;

ג. ובתיק ה版权归原ינו קיבל הנאשם לידי רכב גנוב ובהמשך ביצע עבירות תעבורה, תוך שהפר הוראה חוקית ותוך שהפר מעצר בית - המתחם נע בין 9 חודשים ל-18 חודשים מאסר.

30. בהינתן המתחם שנקבע כתעודה יש לקבוע את העונש המתאים, כאשר יש להביא בחשבון את נתילת האחריות של הנאשם, נסיבותו האישיות שפורטו בהרחבת בתסaurus, והעובדה כי הינו עצור מאי 4.12.16 נוכח היעדר חלופה מתאימה, גילו הצעיר, והיעדר כל רישום קודם לחובתו או תיקים פתוחים שתלוים וועדים כנגדו.

31. בענינו של הנאשם יש לקחת בחשבון שני נתונים נוספים כシיקולים משמעתיים בងזרת עונשו:

א. תסaurus שירות המבחן版权归原ינו של הנאשם אמין אינו ממליץ על אפיק שיקומי ואולם אף התביעה מצאה כי מדובר בתסaurus שברובו הינו חיובי. שירות המבחן התרשם כי אין המדבר למי שאינו דפוס חיים עבריני והעבירות הנוכחית לא מאפייניות את אורח חייו השגרתי. עוד התרשם שירות המבחן כי ההליך הפלילי המנוהל כנגדו ומעצרו הממושך בבית המעצר, גבו ממנו מחירים ובאים המהווים עבויו

גורם מرتיע מחרה על עבירות עתידיות. כל אלו מהווים להערכת השירות גורמי סיכוי לשיקום ולהימנעות מעבירות חוזרות בעtid. שירות המבחן אמן ראה חשיבות לעונשה הרתעתית ומציבת גבולות והמליץ על מסר בפועל אולם המליך על מסר לתקופה קצרה, ואשר תהא חופפת לתקופת מעצרו עד כה. כל זאת לצד עונש מוותנה כגורם הרתעתית נוסף.

ב. בהמשך ישיר לאמור לעיל, לא ניתן להתעלם מן העונשה שנגירה וזו שככל הנראה תגזר על המעורבים הנוספים. נאשם אחר שהורשע בעבירות דומות נשלח לשירות המבחן לבחון ריצוי עונשו בדרך זו, ונאשם נוסף, אשר לחובתו רישום פלילי רלוונטי ומכביד, נידון ל-12 חודשים מאסר עונש מסוים. להזכיר - הנאשם שבפניי אמן צירף תיק נוסף וביצע עבירות חמורות של הפרת הוראה חוקית וUBEIROH, אולם הוא נעדר כל רישום לחובתו ולא ביצע עבירה רכוש של גנבה אלא בלבד עם נאשם 2.

32. בהינתן המתחמים שנקבעו יש לקבוע את העונש המתאים, כאשר יש להקדים ולציין כי החלטתי לגוזר על הנאשם עונש אחד כולל בקשר לכל האירועים, העוסקים כולם בעבירות רכוש למעט עבירה תעבורה והפרת הוראה חוקית. בקביעת העונש הכללי, יש להביא בחשבון נסיבות שאין קשורות ביצוע העבירות, כדלקמן:

א. נתילת האחריות מצידו של הנאשם, גם אם חלנית לשיטת שירות המבחן, הבאה לידי ביטוי בהודאה בבית המשפט וצירוף התיקים.

ב. היעדר רישום פלילי מכל סוג.

ג. נסיבותו האישיות של הנאשם עלייהן עמד שירות המבחן, ליד 1996, קשייו המורכבים עם בני משפחתו והתחברותו לחברת שולית, ממנה התנתך. ובנוסף היעדר דפוסים עבריים והמלצת השירות לעונשה קונקרטית שתהא חופפת לתקופת מעצרו הממושכת של הנאשם.

ד. העונש אשר הוטל על מעורב נוסף לכתב האישום בהסכם, הגם שלחובתו הרשעה קודמת, בשונה מה הנאשם שפני.

ה. בקביעת עונש אחד כולל בקשר לריבוי אירועים, יש להביא בחשבון, כמצאות סעיף 40(ג) לחוק העונשין, את מספר העבירות בהן הורשע הנאשם, תדירותן והזיקה ביניהן, יש להקפיד על שמירה על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין העונש שיוטל. בעניינו, כאמור, מדובר בשורה של אירועים וUBEIROH דומות שבוצעו בשני מקטעי זמן.

אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- .א. 12 חודשים מאסר בגין ימי מעצר מיום 16.12.4.
- .ב. 8 חודשים מאסר על תנאי וזאת למשך 3 שנים שלא לעבור עבירות בהן הורשע.
- .ג. אני פוסלת את הנאשם מלחץ ברישון נהיגה וזאת לתקופה של 6 חודשים. לאחר והנואשם אינו מחזיק ברישון נהיגה, הרי שהפסילה תחול מהיום ואין צורך בהפקדת רישון נהיגה.
- .ד. בשים לב לתקופת המעצר והמאסר, לא מצאתи להטיל על הנאשם קנס.

זכות ערעור תוך 45 ימים

ניתנה היום, ח' כסלו תשע"ח, 26 נובמבר 2017, בהעדך הצדדים.